

K N J I G A

SLAVENKA DRAKULIĆ:
»BOŽANSKA GLAD«, DURIEUX,
ZAGREB 1995.

SIMBOLIKA TJELESNOGA

Roman donosi bogatu priču, prepunu zanimljivih opservacija o ljubavi između dvoje ljudi, a naglasak je na tjelesnosti i simbolici koja iz toga proizlazi. Autorica u svome romanu pomalo bizarno i svakako začudno koketira s kanibalizmom, ali čak i scene koje bi mogle šokirati nepripremljenoga čitatelja ispisane su poetički funkcionalno i životno vjerodostojno

Slavenka Drakulić (rođena u Rijeci 1949.) poznata je hrvatska spisateljica. Treba, ipak, reći da je ova autorica domaćem čitatelju bila poznatija kao angažirana i beskompromisna novinarka, a tek potom se afirmirala i kao književnica. Danas živi u Sjedinjenim Američkim Državama. Slavenka Drakulić autorica je zbirke feminističkih eseja (»Smrtni grijesi feminizma«), te romana »Mramorna koža« i »Hologrami straha«. Sada se predstavlja i svojom četvrtom knjigom, romanom »Božanska glad«. Kakav je to roman?

»Božanska glad« predstavlja introspektivno pripovijedanje tridesetogodišnje Poljakinje koja se nalazi u SAD na stipendiji iz književnosti i jezika. Treba reći da ovaj roman ima sve konotacije feminističkog pisma koje poznajemo iz romana autorica angloameričke književnosti (Muriel Spark, Iris Murdoch, Doris Lessing, Sue Kaufmann te Joan Didion) i da nimalo za njima ne zaostaje što se tiče književne vrijednosti. Drakulićka donosi priču u prvom licu o mladoj Poljakinji i njezinom ljubavniku Joséu, također mlađem Brazilijancu. To je strastvena priča, puna unutrašnje napetosti i psihološke simbolike, koja kulminira raspletom romana u kojemu glavna junakinja ubija svoga ljubavnika, da bi ga tako vječno posjedovala. Tek tada se može mirne i rasterećene duše vratiti u svoju postojbinu — Poljsku.

Roman donosi bogatu priču, prepunu zanimljivih opservacija o ljubavi između dvoje ljudi, a naglasak je na tjelesnosti i simbolici koja iz toga proizlazi. Autorica u svome romanu pomalo bizarno i svakako začudno koketira s kanibalizmom, jer se ljubavnik mlade Poljakinje bavi istraživanjem toga fenomena pa će tako, na kraju romana, glavna junakinja čak i kušati meso ubijenoga ljubavnika. Ova će scena svakako šokirati nepripremljenoga čitatelja, a mnoge možda i skandalizirati. Pa ipak, treba reći da je ta sekvenca romana ispisana poetički funkcionalno i životno vjerodostojno, tako da taj iznenađujući završetak nije zloćudna izraslina na tijelu ovoga pripovijedanja.

Zaključno, četvrta knjiga Slavenke Drakulić potvrđuje njezinu reputaciju talentirane spisateljice i ujedno predstavlja vrijedno osvježenje suvremenog trenutka hrvatske književnosti.

Sanjin IVANDIĆ